

31973L0239

16.8.1973

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

L 228/3

PRVA DIREKTIVA SVETA
z dne 24. junija 1973
o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanja

(73/239/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

obvezno dovoljenje, ter obseg zajamčenega kapitala, določenega za zadevno zavarovalno vrsto;

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti člena 57(2) Pogodbe,

ker je zaželeno, da se iz uporabe te direktive izključijo družbe za vzajemno zavarovanje, ki glede na svoj pravni status izpolnjujejo posebne pogoje glede varnosti in finančnih garancij; ker je nadalje zaželeno, da se izključijo nekatere institucije v več državah članicah, katerih dejavnost pokriva le zelo ozki sektor in je z zakonom omejena na posebno ozemlje ali na posebne osebe;

ob upoštevanju Splošnega programa ⁽¹⁾ za odpravo omejitev glede svobode ustanavljanja in zlasti naslova IV C Programa,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ker različne zakonodaje vsebujejo različne predpise glede vprašanja, ali je dopustno, da se zdravstveno zavarovanje, kreditno in kavcijsko zavarovanje ter zavarovanje stroškov postopka opravlja bodisi hkrati bodisi obenem z drugimi zavarovalnimi vrstami; ker bi nadaljnji obstoj teh razlik po odpravi omejitev pravice do ustanavljanja v zavarovalnih vrstah razen življenjskega zavarovanja pomenil, da bi ovire za ustanavljanje še naprej obstajale; ker je potrebno ta problem rešiti z nadaljnjim usklajevanjem, ki ga je treba opraviti v razmeroma kratkem času;

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽²⁾,ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽³⁾,

ker je odstranjevanje omejitev glede svobode ustanavljanja zastopstev in podružnic pri dejavnosti neposrednega zavarovanja zaradi Splošnega programa odvisno od uskladitve pogojev za začetek opravljanja in opravljanje dejavnosti; ker bi bilo potrebno takšno uskladitev opraviti zlasti glede neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanja;

ker je treba nujno razširiti nadzor v vsaki državi članici na vse zavarovalne vrste, za katere se uporablja ta direktiva; ker takšen nadzor ni mogoč, razen če se za opravljanje takšnih zavarovalnih vrst ne zahteva uradno dovoljenje; ker je zato nujno, da se opredelijo pogoji za izdajo ali odvzem takšnega dovoljenja; ker je treba poskrbeti za pravno sredstvo zoper zavrnitev izdaje dovoljenja ali odvzem dovoljenja;

ker je za začetek opravljanja in za opravljanje zavarovalne dejavnosti nujno, da se odpravijo nekatere razlike, ki obstajajo med nacionalnimi zakonodajami v zvezi z nadzorom; ker je za doseganje tega cilja in za to, da bi hkrati zagotovili ustrezno zaščito zavarovancev in tretjih oseb v vseh državah članicah, zaželeno, da se zlasti uskladijo predpisi v zvezi s finančnimi garancijami, ki se zahtevajo od zavarovalnic;

ker je zaželeno, da se za zavarovalne vrste, tako imenovane transportne zavarovalne vrste pod številkami 4, 5, 6, 7 in 12 odstavka A Priloge, ter za kreditne zavarovalne vrste pod številkami 14 in 15 odstavka A Priloge zaradi nenehnih spreminjanj v blagovnem in kreditnem prometu opredelijo fleksibilnejši predpisi;

ker je razdelitev nevarnosti v različne zavarovalne vrste nujna zato, da bi določili zlasti dejavnosti, za katere je treba pridobiti

ker je iskanje skupnega načina za izračunavanje zavarovalno-tehničnih rezervacij trenutno predmet študij na ravni Skupnosti; ker se zato zdi smotno, da bi uskladitev teh vprašanj kot tudi določitev vrste naložb in vrednotenja sredstev prepustili za prihodnje direktive;

⁽¹⁾ UL 2, 15.1.1962, str. 36/62.⁽²⁾ UL C 27, 28.3.1968, str. 15.⁽³⁾ UL 158, 18.7.1967, str. 1.

ker je nujno, da bi zavarovalnice poleg zavarovalno-tehničnih rezervacij, ki morajo zadostovati za izpolnjevanje njihovih obveznosti iz zavarovalnih pogodb, oblikovale dodatno rezervo, ki bi se imenovala meja solventnosti in ki bi jo predstavljalo prosto premoženje, da bi bili tako pripravljene na vsa nihanja v poslovni dejavnosti; ker bi bilo zato, da bi zagotovili, da so predpisi za takšne namene opredeljeni skladno z objektivnimi merili, zaradi česar bi zavarovalnicam enake velikosti zagotovili enake konkurenčne pogoje, treba predvideti, da se takšna meja nanaša na skupni obseg poslov podjetja ter da se določi glede na dva kazalnika varnosti, in sicer eden, ki temelji na premijah, in drugi na škodah;

ker je treba nadalje predpisati zjamčeni kapital, katerega višina se ravna po velikosti nevarnosti, krite po posameznih zavarovalnih vrstah, in sicer zato, da bi zagotovili, da podjetja že ob ustanovitvi razpolagajo z ustreznimi viri, ter da bi preprečili, da bi med prihodnjim opravljanjem dejavnosti minimalni kapital padel pod najnižjo mejo varnosti;

ker je treba nujno predvideti ukrepe za primere, ko finančni položaj podjetja postane takšen, da podjetje težko izpolnjuje svoje obveznosti iz zavarovalnih pogodb;

ker bi se morali usklajeni predpisi glede začetka opravljanja in opravljanja dejavnosti neposrednega zavarovanja znotraj Skupnosti načeloma uporabljati za vsa podjetja, ki so dejavna na tržišču, ter torej tudi za zastopstva in podružnice podjetij, katerih sedež je izven Skupnosti; ker pa bi bilo treba glede nadzora teh zastopstev in podružnic predvideti posebne predpise, saj so sredstva podjetij, katerim pripadajo, zunaj Skupnosti;

ker pa bi bilo treba dovoliti omilitev takšnih posebnih pogojev, pri čemer je treba upoštevati načelo, da se zastopstvom in podružnicam ne sme priznati ugodnejšega obravnavanja, kot so ga deležna podjetja znotraj Skupnosti;

ker so nujne nekatere prehodne določbe, ki bodo zlasti omogočile obstoječim malim in srednje velikim podjetjem, da se prilagodijo zahtevam iz predpisov, ki jih morajo naložiti države članice skladno s to direktivo, pri čemer se uporabi člen 53 Pogodbe;

ker je pomembno, da se zagotovi enotna uporaba usklajenih določb ter v tej zvezi predvideti tesno sodelovanje med Komisijo in državami članicami na tem področju,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Naslov I — Splošne določbe

Člen 1

Ta direktiva zadeva začetek opravljanja in opravljanje samostojne dejavnosti neposrednega zavarovanja zavarovalnic, ki so ustanovljene v državi članici ali ki se tam želijo ustanoviti v okviru zavarovalnih vrst, opredeljenih v Prilogi te direktive.

Člen 2

Ta direktiva se ne uporablja za:

1. Naslednje vrste zavarovanj:

- (a) življenjsko zavarovanje, to pomeni zlasti naslednja zavarovanja: zavarovanje za primer preživetja, zavarovanje za primer smrti, mešano zavarovanje, življenjsko zavarovanje z vračilom premij, tontine, zavarovanje za primer poroke, zavarovanje za primer rojstva;
- (b) rentno zavarovanje;
- (c) dodatna zavarovanja življenjskemu zavarovanju, ki jih izvajajo življenjske zavarovalnice, pomeni zavarovanje zoper telesno poškodbo, vključno z delovno nesposobnostjo, zavarovanje za primer smrti, ki je posledica nesreče, ter zavarovanje za primer invalidnosti, ki je posledica nesreče ali bolezni, če se te zavarovalne vrste sklenejo poleg življenjskega zavarovanja;
- (d) zavarovanja v okviru sistema obveznega socialnega varstva;
- (e) vrsta zavarovanja, ki obstaja na Irskem in v Združenem kraljestvu, tako imenovano „permanent health insurance“ (nepreklicno dolgoročno zdravstveno zavarovanje).

2. Naslednje posle:

- (a) zavarovanje s kapitalizacijo, kot je opredeljeno v predpisih posameznih držav članic;
- (b) posli institucij vzajemne pomoči in vzajemnih institucij, katerih izplačila se spreminjajo glede na razpoložljive vire in pri katerih se prispevki članov določajo na pavšalni osnovi;
- (c) posli, ki jih opravljajo organizacije, ki niso pravne osebe, katerih namen je vzajemna zaščita njenih članov, ne da bi se pri tem plačevale premije ali da bi se oblikovale zavarovalno-tehnične rezervacije;

(d) do nadaljnje uskladitve, ki se izvede v roku štirih let od uradnega obvestila o tej direktivi, posli izvoznega kreditnega zavarovanja za račun države ali s podporo države.

Člen 3

1. Ta direktiva se ne uporablja za družbe za vzajemno zavarovanje, ki obenem izpolnjujejo naslednje pogoje:

— njihov statut mora vsebovati določbe, skladno s katerimi je mogoče zvišati prispevke ali znižati izplačila,

— njihova poslovna dejavnost ne krije niti nevarnosti zavarovanja odgovornosti — razen če te ne predstavljajo dodatnih nevarnosti v smislu pododstavka (c) Priloge — niti kreditnih ali kavcijskih nevarnosti,

— njihov letni prihodek od prispevkov za dejavnosti iz te direktive ne sme presegati enega milijona obračunskih enot,

in

— najmanj ena polovica prihodka iz prispevkov od dejavnosti iz te direktive mora izvirati od oseb, ki so člani družbe za vzajemno zavarovanje.

2. Ta direktiva se ne uporablja za družbe za vzajemno zavarovanje, ki so z drugimi družbami iste vrste sklenile sporazum, ki zagotavlja polno pozavarovanje zavarovalnih polic, ki so jih izdale, ali skladno s katerimi prevzemno podjetje izpolni obveznosti iz zavarovalnih pogodb namesto cedenta.

V takšnem primeru se za prevzemno podjetje uporabljajo določbe iz te direktive.

Člen 4

Razen če se njihova pristojnost ne spremeni z zakonom ali statutom, se ta direktiva ne uporablja za naslednje institucije:

(a) v Nemčiji

Naslednje javnopravne institucije, ki uživajo monopol (Monopolanstalten):

1. Badische Gebäudeversicherungsanstalt, Karlsruhe,
2. Bayerische Landesbrandversicherungsanstalt, München,
3. Bayerische Landestiersversicherungsanstalt, Schlachtviehversicherung, München,
4. Braunschweigische Landesbrandversicherungsanstalt, Brunswick,
5. Hamburger Feuerkasse, Hamburg,
6. Hessische Brandversicherungsanstalt (Hessische Brandversicherungskammer), Darmstadt,
7. Hessische Brandversicherungsanstalt, Kassel,
8. Hohenzollernsche Feuerversicherungsanstalt, Sigmaringen,
9. Lippische Landesbrandversicherungsanstalt, Detmold,
10. Nassauische Brandversicherungsanstalt, Wiesbaden,
11. Oldenburgische Landesbrandkasse, Oldenburg,
12. Ostfriesische Landschaftliche Brandkasse, Aurich,
13. Feuersoziätät Berlin, Berlin,
14. Württembergische Gebäudebrandversicherungsanstalt, Stuttgart.

Vendar pa ozemeljska pristojnost ne velja za spremenjeno, če se takšne institucije združijo, pri čemer nova institucija ohrani ozemeljsko pristojnost institucij, ki so se združile; prav tako pristojnost glede zavarovalnih vrst ne velja za spremenjeno, če ena od teh institucij za isto območje prevzame eno ali več zavarovalnih vrst od druge tovrstne institucije.

Naslednje poldržavne institucije:

1. Postbeamtenkrankenkasse,
2. Krankenversorgung der Bundesbahnbeamten;

(b) v Franciji

Naslednje institucije:

1. Caisse départementale des incendiés des Ardennes,
2. Caisse départementale des incendiés de la Côte-d'Or,
3. Caisse départementale des incendiés de la Marne,
4. Caisse départementale des incendiés de la Meuse,

5. Caisse départementale des incendies de la Somme,
6. Caisse départementale grêle du Gers,
7. Caisse départementale grêle de l'Hérault;
- (c) *na Irskem*
Voluntary Health Insurance Board;
- (d) *v Italiji*
Cassa di Previdenza per l'assicurazione degli sportivi (Sportass);
- (e) *v Združenem kraljestvu*
The Crown Agents.
2. Za takšno dovoljenje pri pristojnem organu zadevne države članice zaprosi:
- (a) vsako podjetje, ki ustanovi svoj sedež na ozemlju te države;
- (b) vsako podjetje, katerega sedež je v drugi državi članici in ki odpre podružnico ali zastopstvo na ozemlju te države članice;
- (c) vsako podjetje, ki po pridobitvi dovoljenja zahtevanega skladno s prejšnjima točkama a) in b), svojo dejavnost na ozemlju te države razširi na druge zavarovalne vrste;
- (d) vsako podjetje, ki po pridobitvi dovoljenja za del državnega ozemlja skladno s členom 7(1), svojo dejavnost razširi preko takšnega dela.
3. Države članice dovoljenja ne pogojujejo niti s polgom depozita niti s predložitvijo varščine.

Člen 5

V tej direktivi:

- (a) „obračunska enota“ pomeni enoto, opredeljeno v členu 4 statuta Evropske investicijske banke;
- (b) „usklajenost naložb“ pomeni pokrite obveznosti iz zavarovalnih pogodb, izraženih v določeni valuti, s sredstvi, izraženimi ali vnovčljivimi v isti valuti;
- (c) „lokalizacija naložb“ pomeni obstoj sredstev, bodisi v obliki premičnin bodisi v obliki nepremičnin, znotraj države članice, kar pa ne pomeni, da obstaja zahteva po deponiranju premičnin ali po tem, da se za nepremičnine predpišejo omejitveni ukrepi, kakršen je recimo vnos hipotek. Za sredstva, ki jih predstavljajo terjatve do dolžnikov velja, da so v državi članici, v kateri so vnovčljiva.

Naslov II — Predpisi, ki se uporabljajo za podjetja s sedežem v Skupnosti

Oddelek A: Pogoji za začetek opravljanja zavarovalne dejavnosti

Člen 6

1. Vsaka država članica postavi kot pogoj za začetek opravljanja dejavnosti neposrednega zavarovanja pridobitev uradnega dovoljenja.

Člen 7

1. Dovoljenje velja za celo državno ozemlje, razen kadar prosilec, če to dovoljuje nacionalna zakonodaja, zaprosi za dovoljenje za opravljanje dejavnosti le na delu državnega ozemlja.

2. Dovoljenje se izda za posamezno zavarovalno vrsto. Velja za celotno vrsto, razen če prosilec ne želi kriti le določenega dela nevarnosti, ki glede na točko A Priloge sodijo v to vrsto.

Vendar pa:

- (a) vsaka država članica lahko izda dovoljenje za katero koli skupino vrst, navedenih v točki B Priloge, če takšnemu dovoljenju doda ustrezno oznako, ki je navedena v isti točki;
- (b) dovoljenje, izdano za eno vrsto ali skupino vrst, velja tudi za kritje dodatnih nevarnosti v kaki drugi zavarovalni vrsti, če so izpolnjeni pogoji iz točke C Priloge;
- (c) do nadaljnje uskladitve, ki se mora izvršiti v roku štirih let od uradnega obvestila o tej direktivi, sme Zvezna republika Nemčija ohraniti določbo, ki na njenem ozemlju prepoveduje hkratno opravljanje zdravstvenega, kreditnega in kavcijskega zavarovanja ali zavarovanja glede regresne pravice proti tretjim osebam in zavarovanja stroškov postopka ali opravljanja omenjenih zavarovalnih vrst skupaj z drugimi vrstami.

Člen 8

1. Vsaka država članica zahteva, da vsa podjetja, ki so ustanovljena na njenem ozemlju, in ki prosijo za dovoljenje:

(a) privzamejo eno od naslednjih oblik:

— v Kraljevini Belgiji,

„société anonymenaamloze vennootschap“, „société en commandite par actionsvennootschap bij wijze van geld-schiëting op aandelen“, „association d'assurance mutuelleonderlinge verzekeringsmaatschappij“, „société coopérativecoöperative vennootschap“,

— na Danskem:

„Aktieselskaber“ (delniške družbe), „gensidige selskaber“ (vzajemne družbe),

— v Zvezni republiki Nemčiji:

„Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“, „Öffentlich-rechtliches Wettbewerbs-Versicherungsunternehmen“,

— v Francoski republiki:

„société anonyme“, „société a forme mutuelle“, „mutuelle“, „union de mutuelles“,

— v Republiki Irski:

„incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited“,

— v Italijanski republiki:

„societa per azioni“, „societa cooperativa“, „mutua di assicurazione“,

— v Velikem vojvodstvu Luksemburg:

„société anonyme“, „société en commandite par actions“, „association d'assurances mutuelles“, „société coopérative“,

— v Kraljevini Nizozemski:

„naamloze vennootschap“, „onderlinge waarborgmaatschappij“, „coöperative vereniging“,

— v Združenem kraljestvu:

„incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited“, „societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts“, „societies registered under the Friendly Societies Act“ Lloyd's underwriters.

Nadalje lahko države članice po potrebi ustanovljajo podjetja v katerikoli javnopravni obliki, če so predmet takšnih ustanov

zavarovalni posli pod enakimi pogoji, kot veljajo za zasebno-pravna podjetja;

(b) omejijo svojo poslovno dejavnost na zavarovalne posle in transakcije, ki iz njih neposredno izvirajo, pri čemer so izključene vse druge poslovne dejavnosti;

(c) predložijo poslovni načrt skladno z določbami člena 9;

(d) razpolagajo z zajamčenim kapitalom, opredeljenim v členu 17(2).

2. Podjetje, ki je zaprosilo za dovoljenje, da bi razširilo svojo dejavnost na druge zavarovalne vrste ali v primeru iz člena 6(2)(d) na drug del ozemlja, mora predložiti poslovni načrt skladno z določbami člena 9, ki zadeva takšne druge vrste ali drugi del ozemlja.

Nadalje mora predložiti dokazila o tem, da razpolaga z minimalnim kapitalom iz člena 16 ter v primeru, če določbe člena 17(2) glede teh drugih vrst zahtevajo višji zajamčeni kapital kot prej, da razpolaga s takšnim zajamčenim kapitalom.

3. Ti uskladitveni ukrepi državam članicam ne preprečujejo, da uporabijo predpise, po katerih morajo biti direktorji in člani uprave strokovno usposobljeni, statut, splošni in posebni zavarovalni pogoji, premijski ceniki in vsi drugi dokumenti, potrebni za redno opravljanje nadzora, pa morajo biti potrjeni.

4. Zgoraj navedene določbe ne smejo predvidevati obravnave prošenj za dovoljenje glede na zahteve trga.

Člen 9

Poslovni načrt iz člena 8(1)(c) vsebuje naslednje podatke ali dokazila v zvezi z:

(a) naravo nevarnosti, ki jih podjetje želi kriti; splošne in posebne zavarovalne pogoje, ki jih namerava uporabljati;

(b) premijskimi ceniki, ki naj bi se uporabljali za posamezno kategorijo dejavnosti;

(c) vodilnimi načeli glede pozavarovanja;

- (d) postavkami, ki sestavljajo zajamčeni kapital;
- (e) ocenami glede ustanovnih stroškov, organizacijskih stroškov in stroškov razvijanja; finančna sredstva za njihovo kritje;
- ter poleg tega za prva tri poslovna leta:
- (f) ocene glede upravnih stroškov razen ustanovnih stroškov, zlasti tekočih splošnih stroškov in provizij;
- (g) ocene glede premij ali prispevkov in glede odškodninskih zahtevkov;
- (h) predračun bilance stanja;
- (i) ocene glede finančnih sredstev, namenjenih za kritje obveznosti iz zavarovalnih pogodb in minimalnega kapitala.

Vendar pa podatki iz zgornjih točk a) in b) niso obvezni za nevarnosti, razvrščene pod številke 4, 5, 6, 7 in 12 točke A Priloge, prav tako podatki iz točke b) zgoraj niso obvezni za nevarnosti, razvrščene pod številki 14 in 15 točke A Priloge. Podatki iz točk a) in b) niso obvezni pri nevarnostih, razvrščenih pod številko 11 iste točke.

Člen 10

1. Vsaka država članica zahteva, da podjetje s sedežem na ozemlju druge države članice, ki je zaprosilo za dovoljenje za odprtje zastopstva ali podružnice:

- (a) predloži svoj statut, seznam direktorjev in članov uprave;
- (b) predloži potrdilo, ki ga izdajo pristojni organi v državi sedeža, s katerim je potrjeno, za katere zavarovalne vrste je podjetje pooblaščen, ter da razpolaga z zajamčenim kapitalom ali — če je slednji višji — z minimalnim kapitalom, izračunano skladno s členom 16(3), ter v katerem so navedene nevarnosti, ki jih dejansko krije, ter finančna sredstva iz člena 11(1)(e);

- (c) predloži poslovni načrt skladno s členom 11;
- (d) imenuje zastopnika, ki ima stalno prebivališče v državi gostiteljici in ki ima zadostna pooblastila, da podjetje zavezuje v odnosu do tretjih oseb ter da ga zastopa v odnosu do organov in sodišč države gostiteljice; če je zastopnik pravna oseba, mora imeti svoj sedež v državi gostiteljici in mora imenovati fizično osebo, ki izpolnjuje zgornje pogoje, da jo zastopa. Imenovanega zastopnika lahko država članica zavrne le iz razlogov, ki se nanašajo na njegov ugled ali strokovne kvalifikacije, kakršni veljajo za direktorje podjetij, katerih sedeži so na ozemlju zadevne države.

V primeru Lloyd's zavarovanci v morebitnih sodnih postopkih v državi gostiteljici, ki izhajajo iz prevzetih obveznosti, ne smejo biti obravnavani manj ugodno kot v primeru, če bi bil postopek sprožen proti klasičnim zavarovateljem. Zastopnik mora zato imeti zadostna pooblastila, da se proti njemu lahko sproži postopek in da on v tej funkciji lahko zavezuje zadevne posamezne zavarovatelje Lloyd'sa.

2. Vsaka država članica zahteva, da za namene razširjanja dejavnosti zastopstva ali podružnice bodisi na druge zavarovalne vrste bodisi na druge dele državnega ozemlja v primeru, določenem v členu 6(2)(d), prosilec za dovoljenje predloži poslovni načrt skladno s členom 11 in se uskladi s pogoji, navedenimi v (1)(b) zgoraj.

3. Ti uskladitveni ukrepi državam članicam ne preprečujejo, da bi izvajale predpise, po katerih bi morale vse zavarovalnice pridobiti odobritev splošnih in posebnih zavarovalnih pogojev, premijskih cenikov in vseh drugih dokumentov, potrebnih za redno opravljanje nadzora.

4. Zgoraj navedeni predpisi ne smejo predvidevati obravnave prošenj za dovoljenje glede na zahteve trga.

Člen 11

1. Poslovni načrt zastopstva ali podružnice iz člena 10(1)(c) vsebuje naslednje podatke ali dokazila v zvezi z:

- (a) naravo nevarnosti, ki jih podjetje želi kriti v državi gostiteljici; splošnimi in posebnimi zavarovalnimi pogoji, ki jih namerava uporabljati;
- (b) premijskimi ceniki, ki jih podjetje namerava uporabljati za vsako posamezno kategorijo dejavnosti;

(c) vodilnimi načeli glede pozavarovanja;

Člen 12

(d) višino minimalnega kapitala podjetja iz člena 16 in 17;

Vsako odločitev za zavrnitev izdaje dovoljenja se natančno utemelji in o tem uradno obvesti zadevno podjetje.

(e) ocenami glede ustanovnih stroškov, organizacijskih stroškov in stroškov razvijanja; finančna sredstva za njihovo kritje;

Vsaka država članica predvidi pravno sredstvo za primer zavrnitve izdaje dovoljenja.

ter poleg tega za prva tri poslovna leta:

Pravno sredstvo je treba predvideti tudi za primere, ko pristojni organi prošnje za izdajo dovoljenja niso obravnavali do izteka roka šestih mesecev od datuma prejema.

(f) ocenami glede upravnih stroškov;

Oddelek B: Pogoji za opravljanje dejavnosti

(g) ocenami glede premij ali prispevkov in glede odškodninskih zahtevkov v zvezi z novimi dejavnostmi;

Člen 13

(h) predračun bilance stanja za zastopstvo ali podružnico.

Države članice pri nadzorovanju finančnega stanja podjetij, ki so pridobila dovoljenje, tesno sodelujejo med seboj.

Vendar pa podatki iz zgornjih točk (a) in (b) niso obvezni za nevarnosti, razvrščene pod številke 4, 5, 6, 7 in 12 točke A Priloge, prav tako podatki iz točke (b) zgoraj niso obvezni za nevarnosti, razvrščene pod številki 14 in 15 točke A Priloge. Podatki iz točk (a) in (b) niso obvezni pri nevarnostih, razvrščenih pod številko 11 iste točke.

Člen 14

Nadzorni organ države članice, na katere ozemlju je sedež podjetja, mora preveriti solventnost podjetja glede na njegovo celotno poslovno dejavnost. Nadzorni organi druge države članice prvi zagotovijo vse informacije, potrebne za opravljanje takšnega preverjanja.

2. Poslovnemu načrtu se dodata bilanca stanja in izkaz poslovnega izida podjetja za vsako od preteklih treh poslovnih let. Če pa podjetje še ni zaključilo treh poslovnih let, mora podati le izkaze za zaključena poslovna leta.

Člen 15

1. Vsaka država članica, na ozemlju katere se opravlja poslovna dejavnost, od podjetja zahteva, da oblikuje zadostne zavarovalno-tehnične rezervacije.

Znesek takšnih rezervacij se določi skladno s predpisi, ki jih določi država ali — če takšnih predpisov ni — skladno z uveljavljeno prakso v tej državi.

Pri Lloyd'su objavo bilance stanja in izkaza poslovnega izida nadomesti obvezna predložitev letnih poslovnih knjig, iz katerih so razvidni zavarovalni posli in katerim je priložena izjava, s katero je potrjeno, da so glede vsakega zavarovatelja podana revizorjeva potrdila, ki dokazujejo, da so obveznosti, ki izhajajo iz teh poslov, v celoti krite s sredstvi. Ti dokumenti morajo omogočati nadzornim organom, da si ustvarijo sliko o stanju solventnosti združenja.

2. Zavarovalno-tehnične rezervacije se morajo kriti z ustreznimi vrstami in usklajenimi naložbami, lokaliziranimi v vsaki državi, v kateri se opravlja poslovna dejavnost. Vendar države članice lahko dovolijo ohlapnejše predpise glede usklajenosti naložb in lokalizacije sredstev.

3. Poslovni načrt skupaj s pripombami organov, pristojnih za izdajanje dovoljenj, se pošlje pristojnim organom države, v kateri je sedež. Ti organi podajo svoje mnenje prvim v roku treh mesecev od prejema dokumentov; če mnenje ni bilo podano do izteka tega roka, se šteje, da je mnenje pozitivno.

Glede na svoj poseben položaj lahko Veliko vojvodstvo Luksemburg do uskladitve zakonodaje o likvidaciji podjetij ohrani sistem garancij za zavarovalno-tehnične rezervacije, ki obstaja v trenutku, ko začne veljati ta direktiva.

Predpisi države, v kateri se poslovna dejavnost opravlja, opredelijo vrsto naložb ter po potrebi obseg, v katerem jih je mogoče uporabiti za namene kritja zavarovalno-tehničnih rezervacij, poleg tega pa določijo tudi predpise za vrednotenje takšnih naložb.

3. Če država članica dovoli, da se zavarovalno-tehnične rezervacije krijejo z zahtevki do pozavarovateljev, določi odstotek, do katerega je to dovoljeno. V tem primeru ne sme zahtevati, da se sredstva, ki predstavljajo takšne zahtevke, lokalizirajo na njenem ozemlju, in sicer ne glede na odstavek 2.

4. Nadzorni organ države članice, na katere ozemlju je sedež podjetja, preveri, ali njegova bilanca stanja glede zavarovalno-tehničnih rezervacij izkazuje sredstva, enaka obveznostim iz zavarovalnih pogodb, prevzetih v vseh državah, v katerih opravlja poslovno dejavnost.

Člen 16

1. Vsaka država članica zahteva, da vsa podjetja, katerih sedež je na njenem ozemlju, oblikuje kapitalsko ustreznost glede na svojo celotno poslovno dejavnost.

Minimalni kapital je enak sredstvom podjetja, pri katerih niso vštete nobene predvidljive obveznosti, zmanjšan za neopredmetena sredstva. Zlasti se upošteva naslednje:

- vplačani osnovni kapital ali v primeru družb za vzajemno zavarovanje vplačani ustanovni sklad,
- ena polovica neplačanega osnovnega kapitala ali ustanovnega sklada, potem ko vplačani del doseže 25 % takšnega kapitala ali sklada,
- rezerve (zakonske rezerve in proste rezerve), ki ne ustrezajo obveznostim iz zavarovalnih pogodb,
- preneseni dobiček,
- dodatni prispevki, ki jih družbe za vzajemno zavarovanje in družbe, ki delujejo po načelu vzajemnosti s spremenljivimi prispevki, od svojih članov lahko zahtevajo v vsakem poslovnem letu; te terjatve se lahko upoštevajo le do polovice razlike med najvišjimi prispevki in dejansko zahtevanimi prispevki, pri čemer možnosti dodatnih terjatev ne smejo presežati 50 % minimalnega kapitala,

- na zahtevo podjetja in glede na dokazilo, ki ga poda, ter s soglasjem nadzornih organov vsake države članice, v kateri opravlja poslovno dejavnost, vse skrite rezerve, ki izhajajo iz podcenjenih sredstev ali precenjenih obveznosti v bilanci stanja, če takšne skrite rezerve niso izjemne narave.

Precenjenost zavarovalno-tehničnih rezervacij se določi glede na njihov znesek, ki ga podjetje izračuna skladno z nacionalnimi predpisi; vendar je do nadaljnjše uskladitve zavarovalno-tehničnih rezervacij znesek, enak 75 % razlike med zneskom škodnih rezervacij, ki ga podjetje izračuna po pavšalni stopnji, pri čemer uporabi minimalni odstotek na premije, ter zneskom, ki bi ga dobili, če bi rezerve računali po postopku „pogodba za pogodbo“ — če nacionalna zakonodaja daje možnost izbiranja med dvema metodama, možno — upoštevati pri minimalnem kapitalu do 20 %.

2. Minimalni kapital se določi na osnovi bodisi letnega zneska premij ali prispevkov bodisi povprečnih terjatev na izplačilo odškodnin za pretekla tri finančna leta. Vendar pa se v primeru podjetij, ki v bistvu sklepajo zavarovanja le za eno ali več nevarnosti nevihte, toče, pozebe, za referenčno obdobje glede povprečnih terjatev na izplačilo odškodnin vzame zadnjih sedem let.

3. Z upoštevanjem določb člena 17 je znesek minimalnega kapitala enak višjemu od naslednjih dveh rezultatov:

prvi rezultat (na osnovi premij):

- premije ali prispevki (vključno z dajatvami, dodanimi premijam ali prispevkom), dolgovani glede vseh neposrednih poslov v zadnjem poslovnem letu za vsa poslovna leta, se združijo,

- k tej skupni vsoti se doda znesek premij, sprejetih za vsa pozavarovanja v zadnjem poslovnem letu,

- od te vsote se nato odšteje skupni znesek premij ali prispevkov, ukinjenih v zadnjem poslovnem letu, ter skupni znesek davkov in dajatev, ki se nanašajo na premije ali prispevke, ki sestavljajo skupno vsoto.

Tako pridobljeni znesek se razdeli na dva dela, pri čemer prvi del sega do 10 milijonov obračunskih enot, drugi pa obsega presežek; 18 % oziroma 16 % od obeh delov se izračuna in sešteje.

Prvi rezultat se dobi z množenjem tako izračunane vsote z razmerjem, med skupnim zneskom terjatev na izplačilo odškodnin v zadnjem poslovnem letu, zmanjšano za terjatve, ki jih krije pozavarovanje in skupnim zneskom terjatev na izplačilo odškodnin, vključno s terjatvami, ki jih krije pozavarovanje; to razmerje v nobenem primeru ne sme biti manjše od 50 %.

Drugi rezultat (na osnovi škod):

- zneski terjatev na izplačilo odškodnin, plačanih v zvezi z neposrednimi posli (brez odbitka terjatev, ki gredo v breme pozavarovateljev in retrocesionarjev) v obdobjih, navedenih v (2), se združijo,
- tej skupni vsoti se doda znesek terjatev, plačanih v zvezi s pozavarovanji in retrocesijami, prejetih v istih obdobjih,
- tej vsoti se nato doda znesek škodnih rezervacij, ugotovljenih ob koncu zadnjega poslovnega leta tako za neposredna zavarovanja kot za sprejete obveznosti pozavarovanja,
- od te vsote se odbije znesek terjatev, plačanih med obdobji, navedenimi v (2),
- od tedaj preostale vsote se odbije znesek škodnih rezervacij, ugotovljenih ob začetku drugega finančnega leta, ki je leto pred zadnjim finančnim letom, za katerega obstajajo obračuni, in sicer za sprejete obveznosti tako neposrednih zavarovanj kot pozavarovanja.

Ena tretjina ali ena sedmina tako pridobljenega zneska, glede na referenčno obdobje, določeno v (2), se razdeli v dva dela, pri čemer prvi del sega do sedem milijonov obračunskih enot, drugi pa obsega presežek; 26 % in 23 % od obeh delov se izračuna in sešteje.

Drugi rezultat se dobi z množenjem tako pridobljene vsote z razmerjem, med skupnim zneskom terjatev na izplačilo odškodnin v zadnjem poslovnem letu, zmanjšano za terjatve, ki jih krije pozavarovanje in skupnim zneskom terjatev na izplačilo odškodnin, vključno s terjatvami, ki jih krije pozavarovanje; to razmerje v nobenem primeru ne sme biti manjše od 50 %.

4. Odstotki, ki se uporabljajo za stopnje iz (3), se zmanjšajo na tretjino v primeru zdravstvenega zavarovanja, ki se opravlja na podobni zavarovalno-tehnični osnovi kot življenjsko zavarovanje, če

- se zavarovalne premije izračunavajo na osnovi tablic obolelosti skladno z matematično metodo, ki se uporablja v zavarovalništvu,
- se oblikujejo rezervacije za starost,
- premije obsegajo varnostni dodatek,
- zavarovatelj najkasneje po preteku tretjega leta zavarovanja ne more več prekiniti pogodbe,

- pogodba predvideva možnost, da se celo za tekoče pogodbe povišajo premije ali znižajo izplačila.

5. V primeru Lloyd's se izračun prvega rezultata glede premij iz odstavka 3 opravi na osnovi neto premij, ki se pomnožijo s pavšalnim odstotkom, letno določenim s strani notranjega revizorja. Pavšalni odstotek mora biti izračunan na podlagi najnovejših statističnih podatkov o plačanih provizijah.

Podatki skupaj z zadevnimi izračuni se pošljejo organom držav, v katerih je ustanovljen Lloyd's.

Člen 17

1. Ena tretjina minimalnega kapitala predstavlja zajamčeni kapital.

2. (a) (Zajamčeni kapital pa ne sme biti manjši od:

- 400 000 obračunskih enot v primeru, ko so krite vse ali nekatere od nevarnosti, vključenih v katero od zavarovalnih vrst, navedenih v točki A Priloge pod številkami 10, 11, 12, 13, 14 in 15,
- 300 000 obračunskih enot v primeru, ko so krite vse ali nekatere od nevarnosti, vključenih v katero od zavarovalnih vrst, navedenih v točki A Priloge pod številkami 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 in 16,
- 200 000 obračunskih enot v primeru, ko so krite vse ali nekatere od nevarnosti, vključenih v katero od zavarovalnih vrst, navedenih v točki A Priloge pod številkami 9 in 17;

(b) če se poslovna dejavnost, ki jih podjetja opravljajo, nanaša na več zavarovalnih vrst ali več nevarnosti, se upošteva le tista zavarovalna vrsta ali nevarnost, za katero se zahteva najvišji znesek;

(c) vsaka država članica lahko pri družbah za vzajemno zavarovanje in pri družbah, ki delujejo po načelu vzajemnosti, predvidi zmanjšanje zajamčenega kapitala v višini ene četrtine.

Člen 18

1. Države članice ne predpišejo nobenih pravil glede izbire sredstev, ki presegajo sredstva, ki predstavljajo zavarovalno-tehnične rezervacije iz člena 15.

2. Ob upoštevanju določb člena 15(2), člena 20(1) in (3) ter člena 22(1) zadnji pododstavek, države članice ne bodo omejevale prostega razpolaganja s sredstvi, ne glede na to, ali gre za premičnine ali nepremičnine, ki tvorijo del sredstev poslov, za katere je bilo pridobljeno dovoljenje.

Vendar pa Zvezna republika Nemčija pred nadaljnjo uskladitvijo pogojev za začetek opravljanja in opravljanje poslov življenjskega zavarovanja glede zdravstvenega zavarovanja v smislu člena 16(4) lahko ohrani omejitve, ki veljajo za prosto razpolaganje s sredstvi toliko, kolikor za prosto razpolaganje s sredstvi, ki krijejo matematične rezervacije, velja sporazum „Treuhänder“.

Dokler niso sprejeti nadaljnji ukrepi usklajevanja, sme Kraljevina Danska ohraniti v veljavi svojo zakonodajo, ki omejuje prosto razpolaganje s sredstvi, ki jih zavarovalnice oblikujejo za kritje v plačilo zapadlih pokojnin iz obveznega zavarovanja proti nesrečam pri delu.

3. Te določbe ne izključujejo nobenih ukrepov, ki jih lahko države članice ob upoštevanju veljavnih pravil v državi, v kateri se opravlja poslovna dejavnost, skladno s členom 15(2) in ob upoštevanju interesov zavarovancev, sprejmejo kot lastniki ali člani ali družbeniki zadevnih podjetij.

Člen 19

1. Vsaka država članica zahteva, da vsako podjetje, katerega sedež je na njenem ozemlju, pripravi zaključni račun, ki zajema vse vrste poslov, finančno stanje in solventnost.

2. Države članice zahtevajo, da podjetja, ki poslujejo na njihovem ozemlju, redno oddajajo uradna poročila skupaj s statističnimi dokumenti, ki so nujni za namene nadzora. Pristojni nadzorni organi si med seboj posredujejo dokumente in informacije, potrebne za izvajanje nadzora.

Člen 20

1. Če podjetje ne izpolnjuje določb iz člena 15, lahko nadzorni organ države, v kateri takšno podjetje opravlja poslovne

dejavnosti, prepove prosto razpolaganje s sredstvi v tej državi, potem ko je o svojem namenu obvestil nadzorne organe države, v kateri je sedež.

2. Za namene sanacije finančnega stanja podjetja, katerega minimalni kapital je padel pod zahtevano višino iz člena 16(3), nadzorni organ države, v kateri je sedež podjetja, zahteva v odobritev načrt sanacije finančnega stanja.

3. Če minimalni kapital pade pod zajamčeni kapital iz člena 17, nadzorni organ države, v kateri je sedež podjetja, zahteva, da mu poda podjetje v odobritev kratkoročni finančni načrt.

Poleg tega lahko tudi omeji ali prepove prosto razpolaganje s sredstvi podjetja. Nadzorni organ države, v kateri je sedež podjetja, obvesti organe drugih držav članic, v katerih je podjetje pridobilo dovoljenje o vseh ukrepih, slednje pa na zahtevo prvega sprejmejo enake ukrepe.

4. Pristojni nadzorni organi lahko nadalje sprejmejo vse ukrepe, potrebne za varovanje interesov zavarovancev v primerih iz (1) in (3).

5. Nadzorni organi drugih držav članic, v katerih je zadevno podjetje tudi pridobilo dovoljenje, sodelujejo z namenom izvrševanja določb iz (1) in (4).

Člen 21

1. Vsaka država članica podjetju dovoli, da prenese celotni ali del portfelja zavarovalnih pogodb, če prevzemniki izkazujejo potrebni minimalni kapital, pri čemer se upošteva prevzem.

Preden odobrijo takšen prenos, se zadevni nadzorni organi med seboj posvetujejo.

2. Ko takšen prenos odobri pristojen nadzorni organ, učinkuje neposredno na zadevne zavarovalce ali zavarovance.

Oddelek C: Odvzem dovoljenja

Člen 22

1. Dovoljenje, ki ga je izdal pristojni organ države članice, na katere ozemlju je sedež, lahko takšen organ odvzame, če podjetje:

(a) ne izpolnjuje več pogojev za pridobitev dovoljenja;

- (b) v dovoljenem obdobju ni moglo sprejeti ukrepov iz načrta sanacije finančnega stanja iz člena 20;
- (c) resno ne izpolnjuje svojih obveznosti iz nacionalnih predpisov.

V primeru odvzema dovoljenja nadzorni organ države, v kateri je sedež podjetja, o takšnem odvzemu obvesti nadzorne organe drugih držav članic, ki so podjetju izdale dovoljenja; po tem tudi one odvzamejo svoja dovoljenja. Nadzorni organ države, v kateri je sedež podjetja, po posvetovanju z drugimi takšnimi organi sprejme vse potrebne ukrepe za zavarovanje interesov zavarovancev ter zlasti omeji prosto razpolaganje s sredstvi podjetja, če takšna omejitev ni bila postavljena že skladno z določbami člena 20(1) in (3), pododstavek 2.

2. Dovoljenje izdano zastopstvu ali podružnici podjetja, katerega sedež je v drugi državi članici, se sme odvzeti, če zastopstvo ali podružnica:

- (a) ne izpolnjuje več pogojev za pridobitev dovoljenja;
- (b) resno ne izpolnjuje svojih obveznosti po predpisih države, kjer opravlja svojo dejavnost, zlasti glede oblikovanja zavarovalno-tehničnih rezervacij iz člena 15.

Pred odvzemom dovoljenja se nadzorni organi države, v kateri se opravlja dejavnost, posvetujejo z nadzornim organom države, v kateri je sedež. Če presodijo, da je treba dejavnosti takšnega zastopstva ali podružnice začasno zaustaviti pred zaključkom posvetovanja, o tem takoj obvestijo nadzorni organ države, v kateri je sedež.

3. Vsako odločitev za odvzem dovoljenja ali za začasno prekinitev dejavnosti je treba natančno obrazložiti in jo sporočiti zadevnemu podjetju.

Vsaka država članica predvidi pravico do pravnega sredstva zoper takšno odločitev.

Naslov III — Pravila, ki se uporabljajo za zastopstva in podružnice, ki so ustanovljene v Skupnosti in ki spadajo med podjetja, katerih sedeži so izven Skupnosti

Člen 23

1. Vsaka država članica predvidi, da je za dostop do dejavnosti iz člena 1 s strani vseh podjetij, katerih sedež je zunaj Skupnosti, obvezno uradno dovoljenje.
2. Država članica lahko izda dovoljenje, če podjetje izpolnjuje najmanj naslednje pogoje:

- (a) podjetje je upravičeno do opravljanja zavarovalnih dejavnosti skladno z nacionalno zakonodajo;
- (b) podjetje ustanovi zastopstvo ali podružnico na ozemlju takšne države članice;

- (c) podjetje se obveže, da bo na sedežu zastopstva ali podružnice ločeno vodilo račune, ki se nanašajo na dejavnosti, ki jih podjetje opravlja tam, ter da bo tam hranilo vso evidenco v zvezi z opravljenimi posli;
- (d) podjetje določi pooblaščenega zastopnika, ki gaodobrijo pristojni organi;
- (e) podjetje ima v državi, v kateri opravlja svojo poslovno dejavnost, sredstva v višini, ki je enaka eni polovici minimalnega zneska predpisanega v členu 17(2) v zvezi z zajamčenim kapitalom, ter položi eno četrtno minimalnega zneska kot varščino;
- (f) podjetje se zaveže, da bo minimalni kapital obdržalo skladno z zahtevami iz člena 25;
- (g) podjetje poda poslovni načrt skladno z določbami člena 11(1) in (2).

Člen 24

Države članice zahtevajo, da podjetja oblikujejo zavarovalno-tehnične rezervacije, ki zadostujejo za kritje obveznosti iz zavarovalnih pogodb, ki jih sklepajo na svojih ozemljih. Države članice poskrbijo, da zastopstvo ali podružnica takšne zavarovalno-tehnične rezervacije krije z ustreznimi vrstami naložb ter da se — v obsegu, kot ga določi zadevna država članica — zagotavlja usklajenost naložb.

Za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij, za določitev vrst naložb ter za vrednotenje sredstev se uporabljajo predpisi držav članic.

Zadevna država članica zahteva, da so sredstva, ki predstavljajo zavarovalno-tehnične rezervacije, na njenem ozemlju. Vendar se uporablja člen 15(3).

Člen 25

1. Vsaka država članica od zastopstev in podružnic, ustanovljenih na njenem ozemlju, zahteva minimalni kapital, katerega predstavljajo sredstva, prosta vseh predvidljivih obveznosti, pri čemer niso upoštevana neopredmetena sredstva. Minimalni kapital se računa skladno z določbami člena 16(3). Vendar se za namen

računanja upoštevajo le premije ali prispevki in terjatve na izplačilo odškodnin, ki se nanašajo na dejavnost, ki jo je opravila zadevno zastopstvo ali podružnica.

2. Ena tretjina minimalnega kapitala predstavlja zajamčeni kapital. Zajamčeni kapital ne sme biti manjši od ene polovice zahtevanega minimuma iz člena 17(2). Začetni depozit položen skladno s členom 23(2)(e), se izračunava glede na ta znesek.

3. Sredstva, ki predstavljajo minimalni kapital, se morajo do zneska zajamčenega kapitala hraniti v državi, v kateri se opravlja dejavnost, presežek pa v Skupnosti.

Člen 26

1. Vsako podjetje, ki potem, ko je pridobilo dovoljenje od ene države članice, pridobi dovoljenje od ene ali več drugih držav članic za ustanovitev drugih zastopstev ali podružnic v njih, lahko zaprosi za eno ali več naslednjih ugodnosti:

- (a) da se minimalni kapital iz člena 25 izračunava glede na vse posle, ki jih opravlja v Skupnosti; v takšnem primeru se upošteva premije ali prispevke ter terjatve na izplačilo odškodnin v zvezi s posli, ki jih opravljajo vsa zastopstva in podružnice, ustanovljene v Skupnosti;
- (b) da se jo oprosti zahteve pologa depozita iz člena 23(2)(e) tudi v takšnih državah;
- (c) da se sredstva, ki predstavljajo zajamčeni kapital, hranijo v katerikoli od držav članic, v katerih opravlja poslovno dejavnost.

2. Če najmanj dve zadevni državi članici v celoti ali delno soglašata s prošnjo, pristojni organ države članice, na katere ozemlje je najstarejša poslovalnica prosilca, preveri solventnost podjetja glede na vse posle, ki jih le-to opravlja v državah članicah, ki soglašajo s prošnjo. Vendar pa lahko na zahtevo podjetja in s soglasno odobritvijo zadevnih držav članic takšno preveritev opravi pristojni organ druge države članice. Organ, ki opravlja preveritev, od drugih držav članic pridobi potrebne informacije v zvezi z zastopstvi ali podružnicami, ustanovljenimi na njihovih ozemljih.

3. Ugodnosti dodeljene skladno s tem členom, se lahko odvzamejo na pobudo ene ali več zadevnih držav članic.

Člen 27

Določbe členov 19 in 20 se uporabljajo tudi v zvezi z zastopstvi in podružnicami podjetij, za katera se uporablja ta naslov.

Kar zadeva uporabo člena 20 se nadzorni organ, pristojen za najstarejšo poslovalnico, ali nadzorni organ, ki namesto njega opravlja preveritev celotne solventnosti podružnic ali zastopstev, izenači z organom države, v kateri je sedež podjetja Skupnosti.

Člen 28

Če dovoljenje odvzame organ iz člena 26(2), ta organ obvesti organe drugih držav članic, v katerih podjetje posluje, slednji nadzorni organi pa nato sprejmejo ustrezne ukrepe. Če je razlog za odvzem dovoljenja neustreznost celotnega stanja solventnosti, določenega s strani držav članic, ki so soglašale s prošnjo iz člena 26, dovoljenja odvzamejo tudi države članice, ki so dale svoje soglasje.

Člen 29

Skupnost lahko s sporazumi, ki jih skladno s Pogodbo sklene z eno ali več tretjimi državami, soglašata z uporabo določb, ki se razlikujejo od določb, opredeljenih v tem naslovu, da bi s tem pod pogoji vzajemnosti zagotovila ustrezno zaščito zavarovancev v državah članicah.

Naslov IV — Prehodne in druge določbe

Člen 30

1. Države članice podjetjem iz naslova II, ki ob začetku veljavnosti izvedbenih ukrepov k tej direktivi na svojem ozemlju opravljajo zavarovalne posle v eni ali več zavarovalnih vrstah iz člena 1, dajo na voljo obdobje petih let, ki začne teči z datumom uradnega obvestila o tej direktivi, da bi s tem izpolnile zahteve iz členov 16 in 17.

2. Nadalje države članice lahko:

- (a) dovolijo vsem podjetjem iz (1), ki po izteku petletnega obdobja niso v celoti oblikovali minimalnega kapitala, dodatno obdobje, ki ni daljše od dveh let, v katerem naj to

stori, pod pogojem, da so takšna podjetja skladno s členom 20 nadzornemu organu v odobritev poslala ukrepe, ki jih predlagajo v ta namen;

- (b) oprostijo podjetja iz (1), katerih letni prihodek iz naslova zavarovalnih premij ali dohodek iz prispevkov po izteku roka petih let ne doseže šestkratne vrednosti zajamčenega kapitala v smislu člena 17(2), zahteve za oblikovanje takšnega zajamčenega kapitala pred iztekom poslovnega leta, v katerem prihodek od zavarovalnih premij doseže šestkratno vrednost zajamčenega kapitala. Potem ko preuči rezultate preiskave iz člena 33, Svet na predlog Komisije soglasno odloči, kdaj morajo države članice to izjemo opustiti.

3. Podjetja, ki želijo razširiti svoje poslovanje v smislu člena 8(2) ali člena 10, tega ne smejo storiti, razen če nemudoma ne upoštevajo določb te direktive. Vendar pa so podjetja iz odstavka (2)(b), ki na državnem ozemlju razširijo svojo dejavnost na druge zavarovalne vrste ali na druge dele takšnega ozemlja, lahko za obdobje desetih let od dneva uradnega obvestila o direktivi izvzeta od zahteve do oblikovanja zajamčenega kapitala iz člena 17(2).

4. Podjetje, katerega oblika je drugačna od vseh tistih, ki so našteje v členu 8, lahko v obdobju treh let od uradnega obvestila o tej direktivi nadaljuje z opravljanjem sedanje dejavnosti v takšni pravni obliki, v kakršni je organizirano v trenutku tega obvestila. Podjetja, ustanovljena v Združenem kraljestvu „by Royal Charter“ ali „by private Act“ ali „by special public Act“, lahko z opravljanjem svoje dejavnosti v sedanji obliki nadaljujejo za neomejeno obdobje.

Podjetja v Belgiji, ki skladno s svojim predmetom poslovanja opravljajo dejavnost intervencijskih hipotekarnih posojil ali hranilniških poslov po številki 4. člena 15 predpisov, ki urejajo nadzor zasebnih hranilnic in ki jih usklajuje „*arrête royal*“ z dne 23. junija 1967, lahko takšne dejavnosti opravljajo v obdobju treh let od dneva uradnega obvestila o tej direktivi.

Zadevne države članice sestavijo seznam takšnih podjetij ter ga sporočijo drugim državam članicam in Komisiji.

5. Na prošnjo podjetij, ki izpolnjujejo zahteve iz členov 15, 16 in 17, države članice prenehajo uporabljati omejitvene ukrepe, kot so ukrepi v zvezi s hipotekami, depoziti in vrednostnimi papirji, ki so sprejeti skladno z obstoječimi predpisi.

Člen 31

Države članice zastopstvom ali podružnicam iz naslova III, ki ob začetku veljavnosti izvedbenih ukrepov za to direktivo opravljajo eno ali več zavarovalnih vrst iz člena 1 in ne razširijo svoje

dejavnosti v smislu člena 10(2), dovolijo obdobje največ petih let od dneva uradnega obvestila o tej direktivi za izpolnitev pogojev iz člena 25.

Člen 32

V obdobju, ki se konča z začetkom veljavnosti sporazuma, sklenjenega skladno s členom 29 s tretjo državo, in najkasneje ob izteku obdobja štirih let po uradnem obvestilu o direktivi vsaka država članica v dobro podjetij te države, ki so ustanovljena na njenem ozemlju, ohrani predpise glede usklajenosti naložb in lokalizacije zavarovalno-tehničnih rezervacij, ki so zanje veljali dne 1. januarja 1973, pod pogojem, da so o tem uradno obveščene druge države članice in Komisija ter da omejitve za sprostitev, skladno s členom 15(2) odobrene podjetjem držav članic, ustanovljenim na njenem ozemlju, niso presežene.

Naslov V — Končne določbe

Člen 33

Komisija in pristojni organi držav članic tesno sodelujejo, da bi olajšali nadzor nad neposrednimi zavarovanji v Skupnosti in preučili vse težave, ki bi se utegnile pojaviti pri uporabi te direktive.

Člen 34

1. Komisija v roku šestih let od datuma uradnega obvestila o tej direktivi Svetu poda poročilo o učinkih finančnih zahtev, ki jih nalaga ta direktiva, na stanje na zavarovalnih trgih držav članic.

2. Komisija Svetu po potrebi poda vmesna poročila pred koncem prehodnega obdobja, ki ga določa člen 30(1).

Člen 35

Države članice spremenijo svoje nacionalne predpise za uskladitev s to direktivo v roku 18 mesecev od uradnega obvestila o njej. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Tako spremenjene določbe se skladno s členi 30, 31 in 32 uporabljajo v roku 30 mesecev od dneva uradnega obvestila.

Člen 36

Po uradnem obvestilu o tej direktivi države članice zagotovijo, da se besedila temeljnih določb zakonov in drugih predpisov, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva, sporočijo Komisiji.

Člen 37

Priloga je sestavni del te direktive.

Člen 38

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 24. junija 1973

Za Svet

Predsednik

I. NØRGAARD

PRILOGA

A. Razvrstitev nevarnosti po zavarovalnih vrstah

1. *Nezgod* (vključno z nesrečami pri delu in poklicnimi obolenji)
 - dogovorjeno denarno nadomestilo
 - denarna nadomestila v obliki odškodnine
 - kombinacije obeh
 - poškodbe potnikov
2. *Bolezen*
 - dogovorjeno denarno nadomestilo
 - denarna nadomestila v obliki odškodnine
 - kombinacije obeh
3. *Kopenska vozila* (razen tirnih vozil)
 - Vsakršna škoda ali izguba
 - kopenskih motornih vozil
 - kopenskih vozil razen motornih vozil
4. *Tirna vozila*
 - Vsakršna škoda ali izguba tirnih vozil
5. *Zrakoplovi*
 - Vsakršna škoda ali izguba zrakoplovov
6. *Plovila* (*morska, jezerska ter rečna in kanalska plovila*)
 - Vsakršna škoda ali izguba
 - rečnih ali kanalskih plovil
 - jezerskih plovil
 - morskih plovil
7. *Blago pri prevozu* (vključno s trgovskim blagom, prtljago in vsem drugim blagom)
 - Vsakršna škoda ali izguba blaga pri prevozu ali prtljage, ne glede na obliko prevoza
8. *Požar in elementarne nesreče*
 - Vsakršna škoda ali izguba premoženja (razen premoženja iz zavarovalnih vrst 3, 4, 5, 6 in 7) zaradi
 - požara
 - eksplozije
 - nevihte
 - drugih elementarnih nesreč razen neviht
 - jedrske energije
 - pogrezanja in drsenja tal

9. *Druga škoda na premoženju*

Vsakršna škoda ali izguba premoženja (razen premoženja iz zavarovalnih vrst 3, 4, 5, 6 in 7) zaradi toče ali pozebe, ter kakšnega drugega vzroka kot na primer tatvine razen tistih iz zavarovalne vrste 8

10. *Odgovornost pri uporabi motornih vozil*

Vsakršna odgovornost, ki izhaja iz uporabe motornih vozil, ki obratujejo na kopnem (vključno s prevozniško odgovornostjo)

11. *Odgovornost pri uporabi zrakoplovov*

Vsakršna odgovornost, ki izhaja iz uporabe zrakoplovov (vključno s prevozniško odgovornostjo)

12. *Odgovornost pri uporabi plovil (morska, jezerska ter rečna in kanalska plovila)*

Vsakršna odgovornost, ki izhaja iz uporabe ladij, plovil ali čolnov na morju, jezerih, rekah ali kanalih (vključno s prevozniško odgovornostjo)

13. *Splošna odgovornost*

Vse vrste odgovornosti razen tistih pod številkami 10, 11 in 12

14. *Kredit*

- nesolventnost (splošna)
- izvozni kredit
- kredit z obročnim odplačevanjem
- hipoteke
- kmetijski kredit

15. *Kavcija*

- kavcija (neposredna)
- kavcija (posredna)

16. *Različne finančne izgube*

- poklicne nevarnosti
- nezadostni prihodki (na splošno)
- slabo vreme
- izguba dobička
- tekoči splošni stroški
- nepredvideni poslovni stroški
- izguba tržne vrednosti
- izpad najemnine ali prihodka
- neposredne poslovne izgube razen izgub iz prejšnjih alinej
- druge poslovne izgube (neposlovne)
- druge vrste finančne izgube

17. *Stroški postopka*

Stroški odvetnika in stroški sodnega postopka

Nevarnosti, vključene v eno vrsto, ne morejo biti vključene v drugo vrsto, razen v primerih iz točke C.

B. Opis dovoljenj, izdanih za več kot eno zavarovalno vrsto

Kjer dovoljenje hkrati krije:

- (a) zavarovalni vrsti št. 1 in 2, se imenuje „nezgodno in zdravstveno zavarovanje“;
- (b) zavarovalne vrste št. 1 (četrti alineja), 3, 7 in 10, se imenuje „zavarovanje motornih vozil“;
- (c) zavarovalne vrste št. 1 (četrti alineja), 4, 6, 7 in 12, se imenuje „pomorska in transportna zavarovanja“;
- (d) zavarovalne vrste št. 1 (četrti alineja), 5, 7 in 11, se imenuje „zavarovanja zrakoplovov“;
- (e) zavarovalni vrsti št. 8 in 9, se imenuje „požarna in druga škodna zavarovanja“;
- (f) zavarovalne vrste št. 10, 11, 12, in 13, se imenuje „zavarovanja odgovornosti“;
- (g) zavarovalni vrsti št. 14 in 15, se imenuje „kreditna in kavcijska zavarovanja“;
- (h) vse zavarovalne vrste, se imenuje po izbiri zadevne države članice, ki o svoji izbiri obvesti druge države članice in Komisijo.

C. Dodatne nevarnosti

Podjetje, ki pridobi dovoljenje za glavno nevarnost, ki spada v eno zavarovalno vrsto ali skupino vrst, lahko zavaruje nevarnosti, ki jih vključuje druga zavarovalna vrsta, ne da bi moralo pridobiti dovoljenje, če:

- so povezane z glavno nevarnostjo,
- zadevajo predmet, ki je zavarovan proti glavni nevarnosti, ter
- so krite s pogodbo, s katero je zavarovana glavna nevarnost.

Vendar pa nevarnosti, ki jih vključujeta zavarovalni vrsti 14 in 15 točke A Priloge, ne morejo veljati za nevarnosti, ki so dodatne drugim zavarovalnim vrstam.
